

ถึง พระรัตนตรัย ไม่ว่าที่ไหนก็ตาม

ท่านทั้งหลายจงรับไตรสรณคมน์ จงรับศีลห้า ยังจิต
ให้เลื่อมใสในพระพุทธเจ้าแล้ว จักทำที่สุดแห่งทุกข์ได้
ท่านทั้งหลายจงดูเราเป็นตัวอย่าง รักษาศีลแล้ว แม้ทุกท่านก็
จักได้บรรลุอรหัตโดยไม่นานเลย เราเป็นผู้มีวิชา ๓ บรรลุอิทธิวิธี
ฉลาดในเจโตปริยญาณ เราไม่รู้จักทุกข์เลย นี่เป็นผลแห่งการ
ถึงสรณคมน์

ถึงพระรัตนตรัยไม่ไกลนิพพาน

๑๐๗

การสร้างบารมีเป็นภารกิจหลักที่ยิ่งใหญ่ ยิ่งกว่าภารกิจทั้งหลายของมวลมนุษยชาติในโลก ถือเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งที่จะต้องทำ เพราะเรามีชีวิตอยู่ได้ไม่เกินร้อยปี ก็ต้องบ้ายหน้าไปสู่ความตายแล้ว ชีวิตหลังความตายเป็นสิ่งที่น่าสะพรึงกลัวสำหรับสรรพสัตว์ทั้งหลายที่ไม่ได้สั่งสมบุญ เหตุนั้น ผู้รู้หรือบัณฑิตนักปราชญ์ทั้งหลายจึงหนักแน่นมั่นคงในการสั่งสมบุญบารมี โดยไม่หวั่นไหวต่ออุปสรรค

ท่านเหล่านั้น มักจะเตรียมตัวให้พร้อมก่อนที่มรณภัยจะมาถึง พร้อมเสมอต่อการสร้างบารมี และพร้อมเสมอต่อการเดินทางไปสู่สัมปรายภพ เพราะได้สั่งสมบุญเอาไว้ดีแล้ว

มีวาระแห่งภชาิตที่ปรากฏอยู่ใน ตีฉินสรณาคมนิยเลรา-
ปทาน ความว่า

“พระพุทธเจ้าเสด็จอุบัติแล้วในโลก ศาสนาของพระองค์เป็นไปอยู่ ท่านทั้งหลายพึงทำสักการะอันยิ่งในบุญเขตอันยอดเยี่ยมตามกำลังของตน ท่านทั้งหลายจักพบพระนิพพาน ท่านทั้งหลายจงรับไตรสรณคมน์ จงรับศีลห้า ยังจิตให้เลื่อมใสในพระพุทธเจ้าแล้ว จักทำที่สุดแห่งทุกข์ได้ ท่านทั้งหลายจงดูเราเป็นตัวอย่าง รักษาศีลแล้ว แม้ทุกท่านก็จักได้บรรลุอรหัตตโดยไม่นานเลย เราเป็นผู้มีวิชา ๓ บรรลุ

ถึงพระรัตนตรัยไม่ไกลนิพพาน

๑๐๘

อิทธิวิธี ฉลาดในเจโตปริยญาณ เราไม่รู้จักทุกคติเลย นี่เป็น ผลแห่งการถึงสรณคมน์”

การบังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่ละพระองค์นั้น ทรงอุบัติขึ้นเพื่อประโยชน์สุขของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย รวมไปถึงสรรพสัตว์ทุกหมู่เหล่า การบังเกิดขึ้นของพระพุทธเจ้า ในแต่ละครั้งนั้น หมายถึงการอุบัติขึ้นของพระธรรมและพระสงฆ์ ด้วย ที่เราเรียกรวมว่า พระรัตนตรัย ใครก็ตามที่มีจิตผูกพัน กับพระรัตนตรัย ก็เท่ากับว่าได้เปิดประตูสวรรค์ เปิดหนทาง พระนิพพานอย่างแท้จริง การถึงพระรัตนตรัยเป็นสรณะที่พึ่ง ที่ระลึกถือเป็นความโชคดีอย่างมหาศาล

เหมือนชีวิตของนักสร้างบารมีท่านหนึ่ง ท่านเป็นผู้ที่คิด อยู่เสมอว่า โอกาสแห่งการทำความดีไม่มีทางตัน ต้องมีทางใด ทางหนึ่งเสมอ แม้หนทางหนึ่งไม่สะดวกก็ย่อมมีอีกหนทางหนึ่ง ที่ไปได้ *นักบุญท่านนี้ เกิดในยุคของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระนามว่า วิปัสสี ในยุคนั้น เป็นยุคที่คนอายุยืนยาวมาก คือ มีอายุถึงหนึ่งแสนปี

ชายหนุ่มคนนี้ เกิดในพันธุ์มุนดินคร เป็นผู้มีศรัทธาใน

ถึงพระรัตนตรัยไม่ไกลนิพพาน

๑๐๕

พระรัตนตรัยมาก มีความคิดอยู่เสมอว่า เมื่อเรามีโอกาส จะ
ออกบวชให้ได้ เพราะการบวชเป็นหนทางเดียว ที่สามารถ
บำเพ็ญตนให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ ท่านคิดอยู่อย่างนี้ตลอดเวลา
แต่ก็ไม่สามารถที่จะทำอย่างนั้นได้ เพราะมารดาบิดาของท่าน
เป็นคนตาบอด ด้วยความเป็นผู้ที่มีความกตัญญูก็เลี้ยงดูท่าน
ทั้งสองเรื่อยมา เลยทำให้ไม่มีโอกาสได้ทำตามมโนปณิธานของ
ตนเอง

เมื่อไม่สามารถที่จะทำตามที่ได้ต้องการได้ก็คิดว่า มี
หนทางอื่นอีกหรือไม่ ที่เราสามารถดำรงตนให้บริสุทธิ์ และไม่
เหินห่างจากเส้นทางบุญได้ เพราะเราจะทอดทิ้งผู้เฒ่าทั้งสอง
ออกบวชหาควรไม่ อย่างกระนั้นเลย เราควรที่จะรับสละแล้ว
ดำรงตนมั่นในพระรัตนตรัย จึงจะสามารถพ้นจากทุกข์ได้ เมื่อ
คิดอย่างนั้นแล้วก็เข้าไปหาพระอัครสาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
ชื่อว่า นิสกะ แล้วรับเอาสละจากท่าน หลังจากที่ได้รับสละแล้ว
ก็เป็นผู้ที่ไม่ประมาทในการใช้ชีวิต มักจะนั่งคิดอยู่เสมอว่า

เราเลี้ยงดูมารดาบิดาผู้ตาบอด จึงไม่ได้ออกบวช แต่ก็
ไม่เป็นไร ถือว่าเป็นการทดแทนบุญคุณของท่านผู้ให้กำเนิดเรา
มา เมื่อโลกทั้งหลายถูกความมืดคืออวิชชาบดบัง ผู้ที่เกิดมาแล้ว
สร้างบุญ จึงสามารถที่จะสลัดตนออกจากทุกข์ได้ เราก็ควรที่จะ

ถึงพระรัตนตรัยไม่ไกลนิพพาน

๑๑๐

ตั้งมั่นอยู่ในสภาวะ รักษาศีลให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ ท่านคิดอย่างนี้
ทุกๆ วัน และตัวท่านเองก็สามารถทำได้อย่างที่ตั้งใจด้วย โดย
ไม่ขาดตกบกพร่องเลย ท่านทำอยู่อย่างนี้ตลอดแสนปีเต็ม

ในวันสุดท้าย ก่อนที่จะหลับตาลาโลกได้ระลึกถึงผลแห่ง
กุศลกรรมที่ตนเองได้รับสภาวะ ขอถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
ว่าเป็นที่พึ่ง และระลึกถึงศีลที่ตนเองรักษาอย่างเอาชีวิตเป็น
เดิมพัน พอละจากโลกไปผลบุญส่งให้ไปบังเกิดในภพดาวดึงส์
เมื่ออย่างก้าวไปที่ใดก็จะได้ได้รับความเกรงอกเกรงใจจากหมู่เทพทั้ง
หลาย และเป็นผู้ที่ถึงพร้อมด้วยบุญพิเศษอีกถึง ๘ ประการ คือ

๑. จะอยู่ที่ใดก็ตาม จะเป็นผู้ที่ทุกๆ คนเคารพบูชา

๒. เป็นผู้มีปัญญาคมกล้า สามารถที่จะไขปัญหา
ข้อข้องใจได้ทุกอย่าง

๓. มนุษย์และเทวดาทั้งหลาย จะเอาเยี่ยงอย่าง ดำเนิน
รอยตามแบบอย่างการกระทำของท่าน

๔. จะมีโรคทรัพย์สมบัติเกิดขึ้นไม่พร่องเลย

๕. จะเป็นผู้ที่มีผิวพรรณวรรณะงดงามสว่างไสว งามล้ำ
กว่าใครๆ

๖. เป็นผู้มีปฏิภาณไหวพริบเป็นเยี่ยม

ถึงพระรัตนตรัยไม่ไกลนิพพาน

๑๑๑

๗. เป็นผู้ที่ไม่หวั่นไหวต่อมิตรสหาย คือเป็นผู้ที่มีมิตรสหายที่เป็นมิตรแท้ ไม่นำความเดือดเนื้อร้อนใจมาให้

๘. จะมียศสูงสุดในภพที่เกิด

พอเสวยทิพยสมบัติจนเต็มอ้อมอย่างนี้แล้ว ถึงเวลาลงมาเกิดในโลกมนุษย์ก็ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิถึง ๗๕ ครั้ง เป็นพระเจ้าประเทศราชอีกนับครั้งไม่ถ้วน ทุกๆชาติที่เกิด ล้วนมีมหาสมบัติรอทำอยู่แล้ว ผลบุญนี้อัศจรรย์มากทีเดียว เพียงแค่การขอลงพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งที่ระลึก ทำให้ท่านมีชีวิตอยู่แต่ในสุคติภูมิ เวียนว่ายตายเกิดอยู่อย่างนี้โดยไม่เคยพลัดตกไปในอบายภูมิเลย แม้แต่ครั้งเดียวจนกระทั่งมาถึงภพชาติสุดท้าย

ในสมัยของพระลัมมालัมพุทธรเจ้าของเรา ท่านก็ได้ลงมาเกิดในตระกูลมหาเศรษฐีที่มั่งคั่งที่สุดในกรุงสาวัตถี อยู่มาจนกระทั่งอายุได้เพียง ๗ ขวบเท่านั้น ท่านได้เดินทางออกจากบ้านไปเที่ยวเล่นพักผ่อน แวดล้อมด้วยเด็กหนุ่มสาวด้วยกัน หลังจากที้ออกจากพระนครแล้ว บุญก็บันดาลให้เดินเข้าไปในสังฆาราม ได้เห็นพระชินาสพฺรหฺมหนึ่งกำลังบำเพ็ญสมณธรรมอยู่ จึงเข้าไปหาท่าน พระเถระมองเห็นเด็กน้อย อายุเพียง ๗ ขวบ ก็รู้ว่าผู้มีบุญท่านนี้เป็นผู้มีภพชาติสุดท้าย ท่านจึงแสดงธรรมให้ฟัง ให้รับสรณะ

ถึงพระรัตนตรัยไม่ไกลนิพพาน

๑๑๒

ด้วยอานุภาพแห่งบุญเก่า ที่ได้เคยสร้างสมไว้ตั้งแต่
ภพชาติในอดีต ทำให้เด็กน้อยอายุเพียง ๓ ขวบนั้น นั่งลงบน
อาสนะในที่ใกล้ๆ กับพระเถระเจริญวิปัสสนา ได้บรรลุพระอรหัต
ตณ ที่ตรงนั้นนั่นเอง พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงทราบคุณของ
กุมารนั้น พระพุทธองค์จึงทรงประทานอุปสมบทให้เป็นประดุจ
พระเถระมากพรรษา ด้วยอายุเพียงเจ็ดขวบเท่านั้น

พระเถระน้อยได้ย้อนกลับไปดูบุพกรรมของตนที่เคย
สั่งสมเอาไว้ ก็เกิดปีติสมนัส ประรณนาที่จะกล่าวบุพกรรม
ความดีงามของท่านเป็นแบบอย่าง และเพื่อเป็นการยืนยันถึง
ผลบุญ จึงเปล่งอุทานว่า

“เราได้ขอถึงสรณะ กรรมที่เราทำดีแล้วเพียงเท่านั้น
ได้ให้ผลแก่เราในที่นี้ สรณะเราได้รักษาดีแล้ว ความปรารธนา
แห่งใจเราก็ดำรงไว้ดีแล้ว เราถึงได้บรรลุความสุขที่ละเอียด
ประณีต เพราะผลที่เราถึงสรณะ ทำให้บรรลุคุณวิเศษทั้งหลาย
ของท่านทั้งหลายจึงดำเนินตามรอยบาทพระศาสดา หมั่นปฏิบัติ
ตามพระดำรัสให้บริบูรณ์เถิด จงถึงสรณคมน์ รักษาศีล เพราะการ
ถึงสรณคมน์ จะพาท่านทั้งหลายพ้นจากกองทุกข์” พระเถระได้
กล่าวถ้อยคำอันเป็นมงคลนี้ เป็นเครื่องเตือนใจให้กับนักสร้าง
บารมีทั้งหลาย ทำให้ทุกๆ คน เกิดกำลังใจที่จะทำความดีตาม

ถึงพระรัตนตรัยไม่ไกลนิพพาน

๑๑๓

คำของท่าน และเห็นคุณค่าของการถึงไตรสรณคมน์

เราจะเห็นว่า การระลึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ มีพระรัตนตรัยเป็นที่ยึดที่เกาะเป็นสรณะ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยเลย เพียงแค่เราระลึกถึงพระรัตนตรัยว่า เป็นที่พึ่งที่ระลึกแล้วมีจิตเลื่อมใส ดำรงตนอยู่ในความดีงาม จะเกิดอานิสงส์มากมาย มหาศาลอย่างจะนับจะประมาณมิได้ เพราะพระรัตนตรัยมีอานุภาพไม่มีประมาณ และการถึงสรณคมน์ที่แท้จริง นอกจากจะมีพระรัตนตรัยเป็นอารมณ์แล้ว เราต้องหมั่นปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงสรณะที่มีอยู่ภายในให้ได้ด้วย

ถ้าหากเข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะได้ ก็เท่ากับว่าเราได้เข้าถึงสรณะที่แท้จริงที่เรียกว่า ถึงไตรสรณคมน์ มีใจแน่วแน่ไปถึงรัตนะทั้ง ๓ และรัตนะทั้ง ๓ นี้แหละ ที่จะเป็นที่พึ่งให้แก่เราได้อย่างแท้จริง ฉะนั้นให้ทุกท่านปฏิบัติให้เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวให้ได้

